د جادو او غيب ويونكو د حكم په اړه پيغام

د شيخ عبدالعزيز بن عبدالله بن باز لخوا
رحمه الله

بسم الله الرحمن الرحيم

سرېزه

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه ومن اهتدى بهداه، أما بعد:
جادو له لويو ګناهونو څخه ده، او يو له هغو اوو بربادوونكو ګناهونو څخه چې الله –تعالى- او رسول يې -صلى الله عليه وسلم- ورڅخه په ځان ساتلو امر كړى دى او جادو په دې وختونو كې په بېلابېلو بڼو او كيفيتونو څرګند او خپور شوى دى،
كله نا كله د تفريحي، مسخرې او پارووںكو فلمونو تر نوم لاندې پيدا كيږي، او كله هم د زهد (ملنګۍ) او كراماتو په پلمه او كله هم د شرعي رقيې (دم او دعا) تر پردې لاندې وړاندې كيږي.
او ځيني وختونه د حكيمي طب (يوناني طبابت)، او په بوټو درملنې او داسې نورو بڼو او شكلونو سره وي چې په هغو كې جادو او سحر راڅرګندېږي، او له جاهلانو او هغو كسانو څخه پټ وي چې په دين كې بصيرت او پوهه نلري.
او څرنګه چې د سعودي عربستان د ستر مفتي او د عالمانو د شورا د رئيس او د علمي څېړنو او افتاء د څانګې مشر شيخ عبدالعزيز بن عبدالله بن باز -رحمه الله- په كتاب كې د جادو د حكم، ورڅخه ځان ژغورنې او كاهنانو ته د تللو حكم په ساده او اسانه طريقه، د قران او نبوي سنت له شرعي دلايلو سره يوځاى بيان شوى دى، نو د اسلامي چارو، اوقافو، دعوت او ارشاد وزارت د دې كتاب خپرول او چاپ اړين وباله.
د شيخ ابن باز -رحمه الله- دغه كتاب د جادو او سحر حكم، غيب ويونكو او جادوګرانو ته د تللو حكم د هغه د مباركو هلو ځلو يوه برخه ده او د خېر كارونو ته د خلكو په بلنه كې د هغه پرله پسې ونډه ، ددين په پوهاوي، د احكامو په بيانولو، له منكراتو او بديو څخه په ځان ساتنې او په اړه يې خبرتيا وركولو، مسلمانانو ته نصيحت كولو، او د الله د سپېڅلي كتاب، د هغه د پيغمبر سنتو او د پخوانيو نيكو خلكو د لارښوونو پيروۍ كولو ته د هغوى بلنه. او لدې پرته ټول باطل فكرونه، مذهبونه او باطلې عقيدې پرېښودل دي.
او دا هغه څه دي چې دا مبارک هيواد او هوښياره رهبرۍ يې پرې روانه ده، الله پاک دې پرې ثابته لري، او د دې لپاره يې د مرستې، بريا او ملاتړ اسباب چمتو كړي دي، الله دې د كتاب مؤلف شيخ او علامه ته تر ټولو غوره اجر او تر ټولو زيات ثواب وركړي.
او له الله تعالى څخه غواړو چې پدې كتاب سره هر هغه چاته ګټه ورسوي چې لولي، اوري او يا يې ويني، او موږ ټولو ته د كتاب او سنتو د پيروۍ لارښوونه وكړي، او د شيطان له وسوسو، د هغه له طريقو او لارو چارو مو وساتي، ځكه هغه ساتونكى او پر دې كار باندې ځواكمن ذات دى او الله - تعالى - د نېغې لارې لارښود دى، او درود دې وي زموږ پر پيغمبر محمد - صلى الله عليه وسلم - د هغه پر كورنۍ او پر ټولو اصحابو.

عبدالله بن عبدالمحسن التركي
د اسلامي چارو، اوقافو، دعوت او ارشاد وزير

د جادو او له غيبو څخه د خبر وركولو حكم او هغه څه چې ورسره تړاو لري

د دې ليكنې يوه برخه د «مجموع فتاوى و مقالات متنوعه» كتاب په دريمه برخه كې (د جادو او غيب ويلو حكم او هغه څه چې ورسره تړاو لري) تر عنوان لاندې خپره شوې ده، او ټوله مقاله د رياست د دفتر لخوا د (د جادو او غيب ويلو د حكم) تر عنوان لاندې صادره شوې او د يمامه او اسلامي څېړنو مجله كې خپره شوېده.
الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، وبعد:
په دې وروستيو كې د جادوګرانو لوى شمېر ته په پام چې د طبابت ادعا كوي او د جادو يا غيب ويلو له لارې درملنه كوي، او په ځينو هيوادونو كې د دوى خپريدل، او د خوش باوره خلكو څخه د دوى ناوړه ګټه اخيستنه چې تر ډېره كچه جاهل او ناپوهه دي - ما د الله لورې ته د بلنې او بندګانو ته د مشورې په توګه غوره وګڼله چې پر اسلام او مسلمانانو د دې موضوع لوى خطر بيان كړم، ځكه چې پدې كې د الله تعالى پرته له بل چا سره د تعلق او تړاو درلودل او د هغه د حكم او د هغه د رسول له حكم څخه سرغړونه ده.
نو زه د الله په مرسته وايم چې په اتفاق سره درملنه كول روا دي او مسلمان كولاى شي چې د داخله، جراحۍ، عصبي او داسې نورو ناروغيو لپاره ډاكټرانو ته ولاړ شي؛ ترڅو يې د ناروغۍ تشخيص او پر بنياد يې په مناسب ډول درملنه وكړي چې شريعت جواز وركړى وي او په طبابت كې مجاز وي؛ ځكه چې دا د عادي اسبابو د كارولو په باب كې راځي او په الله باندې د توكل سره مخالفت نه لري او الله -سبحانه و تعالى- ناروغي نازله كړې ده او ورسره يې شفاء هم نازله كړې ده، هغه باندې هغه څوک پوهيږي چې پوهيږي او هغه څوک پرې نه پوهيږي چې نه پوهيږي، مګر الله -سبحانه و تعالى- د خپلو بندګانو لپاره په هغه څه كې شفا نده ايښودلې چې هغه يې پرې حرام كړي دي.
نو د ناروغ لپاره جواز نلري هغو كاهنانو (غيب ويونكو) ته ورشي چې په غيبو د پوهيدو ادعا كوي ترڅو له هغوى څخه د خپلې ناروغۍ په اړه معلومات ترلاسه كړي، همدارنګه جوار نلري په هغه څه باور وكړي چې دوى يې ورته وايي، ځكه چې دوى له غيبو څخه خبرې كوي، او يا پېريان رابلي او له هغوى څخه د خپلو غوښتلو لپاره مرسته غواړي او د دوى حكم كفر او ګمراهي ده كله چې دوى په غيبو د پوهيدلو ادعا كوي.
مسلم په خپل صحيح كې روايت كړى چې نبي -صلى الله عليه وسلم- وفرمايل:
(من أتى عرَّافاً فسأله عن شيء لم تقبل له صلاة أربعين يوماً)(څوک چې د كاهن -غيب ويونكي- ته لاړ شي او له هغه څخه د څه شي پوښتنه وكړي نو څلويښت ورځې يې لمونځ نه قبليږي).
(من أتى كاهناً فصدّقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد)(څوک چې غيب ويونكي ته ورغى او په هغه څه كې يې رښتونى وګاڼه چې هغه يې وايي نو پر هغه څه يې كفر وكړ چې پر محمد صلى الله عليه وسلم نازل شوى دى).
او له ابوهريره -رضي الله عنه- څخه روايت دى چې رسول الله -صلى الله عليه وسلم- وفرمايل: (څوک چې يو كاهن ته لاړ شي او د هغه په خبرو باور وكړي هغه كافر شو په هغه څه باندې چې پر محمد نازل شوي دي)ابو داود روايت كړى او د څلورو سننونو خاوندانو تخريج كړى دى او حاكم تصحيح كړى د نبي -صلى الله عليه وسلم- په دې لفظ سره:(څوک چې كاهن ته لاړ شي او د هغه د خبرو تصديق وكړي؛ يقينا چې هغه پر هغه څه چې پر محمد نازل شوي دي كفر كړى).
له عمران بن حصين -رضي الله عنه- څخه روايت دى چې رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وفرمايل: (ليس منا من تطير أو تطير له أو تكهن أو تكهن له أو سحر أو سحر له ومن أتى كاهناً فصدّقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد)(هغه څوک زموږ څخه ندى چې خپل فال ووينې، يا

ورته فال وليدل شي، يا وړاند وينه وکړي او يا ورته وړاندوينه وشي، يا جادو وکړي او يا ورته جادو وکړی شي، او څوک چې غيب ويونکي ته لاړ شي او د هغه د خبرو تصديق وکړي؛ يقينا پر هغه څه يې کفر وکړ چې پر محمد صلى الله عليه وسلم نازل شوي دي).
البزار په ښه سند سره روايت کړی دی.
.
.
نو په دې مبارکو حديثونو کې غيب ويونکو، کاهنانو، جادوګرانو او دوی ته ورته کسانو ته تلل، له هغوی څخه پوښتنه کول او باور پرې کول او پدې - کارونو - سخت ګواښل راغلي دي،
نو حاکمانو، محتسبينو او نورو ټولو هغه کسانو باندې چې ځواک او واکمني لري فرض ده چې د کاهنانو او فال ويونکو او دې ته ورته نورو کسانو له تګ څخه خلک منع کړي او د هغو کسانو مخه ونيسي چې په بازارونو او نورو ځايونو کې په دې کار کې لاس لري، او د هغوی دا کار په کلکه وغندي او همدارنګه هغه کسان دې منع کړي چې دې ډول خلکو ته ورځي.
او ورته روا ندي چې د هغوی په ځينو چارو کې يې په رښتينولۍ وغولېږي، او نه هم په دې چې هغوی ته ډير خلک ورځي، ځکه دوی جاهلان دي او جواز نلري چې خلک پر هغوي باندې دوکه شي؛ ځکه رسول الله -صلى الله عليه وسلم- هغوی ته له تللو، له هغوی څخه د پوښتنې کولو او د هغوی د خبرو له تصديق کولو څخه منع کړې ده، ځکه چې پدې کې لوی منکر، ستر خطر او ناوړه پايلې لري، ځکه چې هغوی دروغجن او فاجران دي.
همدارنګه په دې احاديثو کې د کاهن او جادوګر د کفر ثبوت دی، ځکه چې دوی د غيب د علم دعوه کوي او دا کفر دی، او دا چې دوی خپلې موخې ته نه رسيږي پرته له دې چې د پيريانو خدمت وکړي او له الله پرته يې عبادت وکړي او دا په الله باندې کفر او له هغه -سبحانه و تعالى- سره شرک کول دي، او هر هغه څوک چې دغه دعوا کوي چې هغوی په غيبو باندې پوهيږي تصديق کړي هغه هم د هغوي په څير حکم لري او څوک چې دغه چارې له ښکيلو خلکو څخه ترلاسه کړي، رسول الله -صلى الله عليه وسلم- له هغوي څخه بې زاره دی.
او د مسلمان لپاره جواز نلري چې هغه څه ته چې هغوی يې ګمان کوي چې هغه درملنه ده لکه د جادوګرۍ خبرې او يا د سورب (رصاص) تويول او داسې نور هغه خرافات چې دوی يې کاروي، ځکه چې دا له غيبو څخه خبر ورکول او خلک دوکه کول دي او څوک چې په دې راضي شي نو په يقين سره هغه په باطل او کفر کې هغوی سره مرسته وکړه.
دا هم جواز نلري چې هيڅ يو مسلمان دوی ته ورشي او پوښتنه ترې وکړي چې زوی يا خپلوان به يې له چا سره واده کوي، يا د ميړه او د دوی د کورنيو تر منځ به مينه او وفاداري يا دښمني او جلاوالی او داسې نور څنګه وي؛ ځکه چې دا له غيبو څخه دي چې يوازې الله - سبحانه و تعالى- ورباندې پوهيږي.
او جادو له کفري محرماتو څخه دی لکه څرنګه چې الله تعالى په البقره سورت کې د دوو پرښتو په اړه فرمايلي دي:
(وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنۡ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحۡنُ فِتۡنَةٞ فَلَا تَكۡفُرۡۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنۡهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيۡنَ ٱلۡمَرۡءِ وَزَوۡجِهِۦۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنۡ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡۚ وَلَقَدۡ عَلِمُواْ لَمَنِ ٱشۡتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنۡ خَلَٰقٖۚ وَلَبِئۡسَ مَا شَرَوۡاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمۡۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ)(او دغو دواړو به هيچا ته ښودنه نه کوله، مګر چې ويل به يې: اصل خبره دا ده چې مونږ يَوْ ازميښت يو، نو ته مه کافر کېږه، نو هغوی به له دغو دواړو نه هغه څه زده کول چې په هغه سره به يې د سړي او د هغه د ښځې په مينځ کې جدايي راوستله، او په دې (جادو) سره دوی هيچا ته هم ضرر نه شو رسولی مګر د الله په حکم سره، او دوی به هغه څه زده کول چې دوی ته به يې ضرر رساوه او فايده به يې ورته نه رسوله او يقينًا يقينًا دوی په دې پوه وو چې چا دا (سحر) واخيسته، نو د هغه لپاره په اخرت (جنت) کې هېڅ برخه نشته، او يقينًا بد دی هغه څيز چې د هغه په بدل کې دوی خپل ځانونه خرڅ کړل، که چېرې دوی پوهېدلی).
[سورة البقرة، الآية: 102].
نو دغه مبارک آيتونه پر دې دلالت کوي چې جادو کفر دی او جادوګران د سړي او ښځې تر منځ بېلتون راولي. او پر دې هم دلالت کوي چې جادو پخپل ذات کې ګټه او تاوان نه رسوي، بلکې دا د الله د کَوني تقديري اجازې سره سم اغيزه درلودلی شي، ځکه چې الله -تعالى- د خير او شر پيدا کوونکی دی، او ددغو درواغجنو کسانو چې دغه پوهه يې له مشرکانو څخه په ميراث وړې ده خورا لوی زيان او ستونزې يې رامنځته کړې دي، او په ضعيف عقل لرونکوو يې ترسره کوي، نو موږ ټول د الله يو او د هغه لوري ته ورګرځو، او الله زموږ لپاره کافي او ښه استازی دی.
همدارنګه دغه مبارک ايت په دې هم دلالت کوي چې هغه څوک چې جادو زده کوي يوازې هغه څه زده کوي چې ورته ضرر رسوي او ګټه نه لري او دا چې د الله په نزد د دوی برخه نشته، يعني: (قسمت او نصيب)، او دا د جادوګرو لپاره يو ستر ګواښ دی چې په دنيا او اخرت کې به هغوی تاوانيان وي، او دا چې دوی خپل ځانونه په ټيټه بيه وپلورل، او له همدې امله الله تعالى په دې وينا سره دوی ته ملامت کړل:
(ولبئس ما شروا به أنفسهم لو كانوا يعلمون) (او يقينًا بد دی هغه څيز چې د هغه په بدل کې دوی خپل ځانونه خرڅ کړل، که چېرې دوی پوهېدلی)
[سورة البقرة، الآية: 102]،
او الشراء دلته د پلورلو معنا لري.
موږ له الله -جل جلاله- څخه د جادوګرانو، فال ويونکو او نورو کوډګرانو له شر څخه د عافيت او سلامتيا غوښتنه کوو، او همدارنګه موږ له هغه – سبحانه و تعالى- څخه غواړو چې مسلمانان ددوي له شر څخه وساتي، او مسلمانو واکمنانو ته دې توفيق ورکړي چې د دوی څخه باخبره اوسي او د الله حکم پرې پلې کړي ترڅو چې بندګان د دوی له ضرر او بد عمل څخه آرام شي، ځکه چې هغه سخي او کريم ذات دی.
الله -جل جلاله- د خپلو بندګانو لپاره هغه څه روا کړي دي چې د جادو له واقع کېدو څخه وړاندې پرې خپل ځانونه وساتي او الله پاک هغوی ته دا - هم - واضح کړې ده چې د جادو له کېدو څخه وروسته پرې خپله درملنه وکړي، دا د هغه له خوا پر دوی باندې مهرباني او احسان دی او پر دوی باندې د هغه د نعمت بشپړول دي.
لاندې د هغو شيانو په اړه وضاحت دی چې د جادو له اغيزې څخه مخکې پرې ځان له خطر څخه ژغورل کيږي او هغه شرعي مباح څېزونه چې د جادو له اغيزې وروسته پرې درملنه کيږي.
او هغه څه چې د سحر له خطر څخه مخکې پرې ځان ژغورل کيږي تر ټولو اړين او ګټور يې : په شرعي اذکارو، مسنونو دعاګانو او معوذاتو سره ځان ژغورل دي، د هغې له جملې څخه، د فرض لمونځونو پسې له مشروعه اذکار او له سلام څخه وروسته د آيت الکرسي تلاوتول دي،
همدارنګه د دغې آيت تلاوت کول مخکې له خوب څخه، او آيت الکرسي په قرآن کريم کې تر ټولو ستر آيت دی او هغه د الله تعالى دغه وينا ده:
(ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ)(الله (چې دی) نشته هېڅ لايق د عبادت مګر هم دی دی، همېشه ژوندی دی، د ټول عالم انتظام کوونکی دی، پر ده نه پرکالي راځي، او نه خوب، خاص همده لره دي هغه څه چې په

آسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه کې دي، څوك دی هغه کس چې د ده په وړاندې به سفارش کوي مګر د ده په اجازت سره؟ هغه پوهېږي پر هر هغه څه چې د دوی په وړاندې دي او پر هر هغه څه چې له دوی وروسته دي، او دوی (مخلوق) د هغه له علم نه هېڅ شی هم نشي راګېرولی، مګر هغه څه چې هغه (الله) یې وغواړي، د هغه کرسی آسمانونه او ځمکه راځای (راګېر) کړي دي او د دې دواړو ساتنه هغه (الله) نه ستړی کوي، او هم هغه ډېر اوچت، ډېر لوی دی)
[سورة البقرة، الآية: 255].
او د هغې له جملې څخه د لاندې سورتونو تلاوت کول دي:
(قل هو الله أحد) [(اې نبي!) ته (دوی ته) ووايه: شان دا دی چې الله يو دی]
[سورة الإخلاص، الآية: 1]،
او
(قل أعوذ برب الفلق) [(اې نبي) ته ووايه: زه په رب د سبا پورې پناه نیسم]
[سورة الفلق، الآية: 1]،
او
(قل أعوذ برب الناس) [(ای نبي) ته ووايه: زه د خلقو په رب پورې پناه نیسم]
[سورة الناس، الآية: 1]،
د هر فرض لمانځه وروسته او د سهار له لمانځه وروسته د ورځې په پیل کې د سهار له لمانځه وروسته، او شپې په پیل کې د ماښام له لمانځه څخه وروسته او د خوب په وخت کې دغه درې سورتونه درې ځلې باید ولوستل شي او د هغو له جملې څخه د شپې په پیل کې د سورت البقرې له پای څخه د دوو آیتونو لوستل هم شامل دي، چې هغه د الله -تعالی- دغه قول دی:
(ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ) [سورة البقرة، الآية: 285] د سورت تر پایه پورې.(رسول پر هغه څه ایمان راوړی دی ؛ چې په ده باندې د خپل رب له جانبه نازل کړی شوی دی او مومنانو هم، ټولو ایمان راوړی دی په الله باندې او د هغه پر ملایکو او د هغه پر کتابونو او د هغه په رسولانو باندې (او وايي) مونږه د هغه (الله) په رسولانو کې د هیچا په مینځ کې توپیر نه کوو او وايي: مونږ واورېدل او مونږ خبره ومنله (مونږ) ستا (نه) بخښنه (غواړو) ای زمونږه ربه! او خاص تا ته بېرته درتګ دی)
په صحیح روایت کې راغلي دي چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- وفرمایل:
(من قرأ آية الكرسي في ليلة لم يزل عليه من الله حافظ ولا يقربه شيطان حتى يصبح)(څوک چې د شپې لخوا ایت الکرسي تلاوت کړي، د الله تعالی له طرفه به د هغه لپاره ساتونکی وي او تر سهاره پورې به هیڅ شیطان ورته نه نږدې کیږي).
همدارنګه له هغه – صلی الله علیه وسلم- څخه روایت دی چې فرمایي:
(من قرأ الآيتين من آخر سورة البقرة في ليلة كفتاه)،«څوک چې د بقرې سورت په پای کې دوه آیتونه د شپې لخوا تلاوت کړي، د هغه لپاره به کافي وي»،
او معنا یې داده بیا هم الله ښه پوهیږي: د هر ډول شر له مخنیوي څخه به ورته بسنه وکړي، او د هغې له جملې څخه د شپې او ورځې لخوا او کله چې په کور، ودانۍ، دښته، فضا، سمندر کې میشت کیږي، الله -تعالی- باندې - د هغه - په بشپړو کلمو سره پناه یوسي، د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- ددې خبرې پر بنیاد چې فرمایي:
(من نزل منزلاً فقال: أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق لم يضره شيء حتى يرتحل منزله ذلك)،(څوک چې په یو کور کې میشت شي او بیا ووایي: (أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق)زه د الله په بشپړو کلمو سره د هر هغه څه له شر څخه پناه نیسم چې هغه پیدا کړي دي، هیڅ شی به هغه ته ضرر ونه رسوي ترڅو چې له دغه کور څخه یې کډه نه وي کړې)
او د هغې له جملې څخه دا دی چې یو مسلمان د ورځې او شپې په پیل کې درې ځلې ووایي:
(بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم)(د هغه الله په نوم چې ضرر نشي رسولی د هغه له نوم سره هیڅ یو شی پر ځمکه او نه په آسمان کې او هغه اورېدونکی او ښه پوه دی)
دې کار ته د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- د هڅوني له امله او دا چې دا عمل له هر ډول شر څخه د خوندیتوب سبب دی.
دغه اذکار او معوذات د هغه چا لپاره د جادو او نورو بدیو څخه د مخنیوي ترټولو لویه وسیله ده چې په اخلاص، ایمان، په الله باندې باور، توکل او اعتماد له مخې یې په دوامداره توګه ووایي او هغه څه ته د سینې پراخوالی چې - دا اذکار پرې - دلالت کوي او همدارنګه دا د جادو له پیښېدو وروسته د لرې کوولو له سترو اسلحو څخه ده، وروسته له دې چې الله -جل جلاله- ته ډېره عاجزي، تضرع وشي او غوښتنه وکړي چې ضرر او ستونزه ورڅخه لرې کړي.
د جادو او نورو ناروغیو په درملنه کې له هغه – صلی الله علیه وسلم- څخه ثابت شوي دعاګاني – په کومو سره یې چې خپل صحابه دمول :
(اللهم رب الناس أذهب البأس واشف أنت الشافي لا شفاء إلا شفاؤك شفاء لا يغادر سقماً)اې د خلکو ربه، دردونه لرې کړه او شفا ورکړه، ته شفا ورکوونکی یې، ستا له شفا پرته بله شفا نشته، داسې شفا چې ناروغي نه پریږدي)
درې ځلې یې وایي.
او له هغې جملې څخه هغه دم او دعا ده چې جبرائیل -علیه السلام- وربانديې پیغمبر – صلی الله علیه وسلم- دم کړ، هغه یې دا وینا ده:
(بسم الله أرقيك من كل شيء يؤذيك ومن شر كل نفس أو عين حاسد الله يشفيك بسم الله أرقيك) (د الله په نوم، زه تا دموم، د هر هغه څه څخه چې تا ته زیان رسوي، او د هر نفس د شر او یا د کینه کوونکي د سترګو له شر څخه، الله دې تا ته شفا درکړي، د الله په نوم زه تا دموم).
(دا کار دې درې ځلې تکرار کړي)
او همدارنګه د سحر له کېدلو وروسته د درملنې لپاره - په ځانګړې توګه - د هغه سړي لپاره ګټوره درملنه ده، چې د خپلې میرمنې سره له جماع څخه بند شوی وي، چې د شنې بېرې اووه پاڼې واخستل شي، په ډبره یا داسې بل کوم څیز باندې وټکول شي بیا په یوه لوښي کې واچول شي، او بیا ورسره دومره اوبه ګډې شي چې د غسل کولو لپاره بسنه کوي او دا پرې ولولي:
آیت الکرسي
او
(قل يا أيها الكافرون) [(ای نبي!) ته (دوی ته) ووايه: ای کافرانو!]
[سورة الكافرون، الآية: 1]،

(قل هو الله أحد) [(ای نبي!) ته (دوی ته) ووایه: شان دا دی چی الله یو دی]
[سورة الإخلاص، الآية: 1]،
او
(قل أعوذ برب الفلق) [(ای نبي) ته ووايه: زه په رب د سبا پورې پناه نیسم]
[سورة الفلق، الآية: 1]، او
(قل أعوذ برب الناس) [(ای نبي) ته ووايه: زه د خلقو په رب پورې پناه نیسم]
[سورة الناس، الآية: 1]،

او د سحر آیتونه چې په سورت الاعراف کې دي، چې هغه د الله –سبحانه و تعالی- دغه وینا ده:
(وأوحينا إلى موسى أن ألق عصاك فإذا هي تلقف ما يأفكون. فوقع الحق وبطل ما كانوا يعملون. فغلبوا هنالك وانقلبوا صاغرين) (او مونږ موسٰی ته وحې وکړه چې خپله امسا وغورځوه، نو ناڅاپه هغې هغه څه بنوی تېرول چې هغوی به جوړول. نو حق ثابت شو او هغه څه باطل شول چې هغوی به کول. نو هغه ساحران په دغه ځای کې مغلوب شول او دوی ذلیله سپك وګرځېدل).
[سورة الأعراف، الآيات: 117-119]،

او هغه آیتونه چې په یونس او طه سورتونو کې دي او هغه د الله – سبحانه و تعالی- دغه وینا ده:
(وقال فرعون ائتوني بكل ساحر عليم. فلما جاء السحرة قال لهم موسى ألقوا ما أنتم ملقون. فلما ألقوا قال موسى ما جئتم به السحر إن الله سيبطله إن الله لا يصلح عمل المفسدين. ويحق الله الحق بكلماته ولو كره المجرمون) . (قالوا يا موسى إما أن تلقي وإما أن نكون أول من ألقى. قال بل ألقوا فإذا حبالهم وعصيهم يخيل إليه من سحرهم أنها تسعى. فأوجس في نفسه خيفة موسى. قلنا لا تخف إنك أنت الأعلى. وألق ما في يمينك تلقف ما صنعوا إنما صنعوا كيد ساحر ولا يفلح الساحر حيث أتى).(او فرعون وویل: تاسو ما ته هر ښه پوه (ماهر)جادوګر راولئ. نو کله چې جادوګر راغلل، موسٰی دوی ته وویل: وغورځوئ هغه څه چې تاسو یې غورځوونکي یئ. پس کله چې دوی (امساګانې او پړي) وغورځول، موسٰی وویل: هغه څه چې تاسو راوړي دي، واقعي جادو دی، بېشکه الله به یې ژر تباه (بې اثره) کړي، بېشکه الله د فساد کوونکو کار نه جوړوي. او الله په خپلو کَلِمو سره حق ثابتوي اګر که مجرمان یې بد ګڼي). (ده وویل: ای موسٰی! یا به ته (امسا) غورځوې، یا به مونږ شو اول د هغه چا چې (امسا) غورځوي. ده وویل: بلکې تاسو وغورځوئ، نو ناڅاپه د دوی رسۍ او د دوی امساګانې د دوی د سحر په وجه د ده (موسٰی) خیال ته داسې راوستی شوې چې په رښتیا دغه منډې وهي. نو موسٰی په خپل نفس (زړه) کې وېره وموندله. مونږ (ده ته) وویل: ته مه وېرېږه، بېشکه هم ته ښه غالب یې. او ته هغه (امسا) وغورځوه چې ستا په ښي لاس کې ده، چې هغه څه لواړ (بنوی) تېر کړي چې دغو جوړ کړي دي، بېشکه هغه شی چې دوی تیار کړی دی د جادوګر چل مکر دی، او جادوګر بری نه مومي هر چېرته چې راشي)
[سورة يونس، الآيات: 79-82]، او په سورت طه کې: [سورة طه، الآيات: 65-69].

او هغه څه چې په اوبو کې تلاوت شول له لوستلو وروسته دې درې غړپه اوبه وڅښې او په پاتې نورو سره دې غسل وکړي، نو په همدې سره به ان شاءالله مرض له منځه ولاړ شي، او که دوه ځلې یا زیات استعمال ته اړتیا پیدا شي نو تر هغه وخته پورې چې ناروغي له منځه لاړه شي هیڅ حرج نشته چې دغه کار تکرار کړي.

همدارنګه د سحر د علاجونو څخه - او دا یو له خورا ګټورو علاجونو څخه دی - چې هڅه وشي په ځمکه، غره او یا ورته ځایونو کې د سحر ځای معلوم کړي، نو کله یې چې ځای معلوم شي او را وویستل شي سحر له منځه ځي.

دا هغه څه وو چې د سحر د مخنیوي او د هغې د درملنې لپاره وړاندې شول او الله توفیق ورکونکی دی.

لیکن د جادو درملنه په سحر سره چې د ذبحې یا نورو عبادتونو په واسطه پیریانو ته نږدې کېدل دي، دا جواز نلري؛ ځکه چې دا د شیطان له کارونو څخه دی، بلکې د لوی شرک څخه دي.

دا اړینه ده چې په دې اړه احتیاط وشي، او دا هم جواز نلري چې له کاهنانو، د غیبو دعوا لرونکي، او کوډګرو څخه پوښتنه وشي، او هغه څه ترسره کول چې دوی یې وایي، ځکه چې دوی ایمان نه لري، ځکه چې دوی ښکاره درواغجن دي چې د غیبو د پوهې ادعا کوي او خلک مغشوشوي او دوکې ورکوي او رسول الله -صلی الله علیه وسلم- دوی ته د ورتګ څخه، او د هغوی څخه د پوښتنې کولو او د هغوی د تصدیق کولو څخه خبرداری ورکړی، لکه څرنګه چې د دې لیکنې په پیل کې بیان شول.

(دا د شیطان کار دی)

او له رسول الله -صلی الله علیه وسلم- څخه په صحیح ډول روایت دی چې له هغه څخه د النشرة په اړه پوښتنه وشوه، هغه وفرمایل: دا د شیطان کار دی.

امام احمد او ابوداود په ښه سند سره روایت کړی دی. او النشرة د سحر (جادو) شوي کس خلاصون د سحر (جادو) څخه دی. او د هغه مطلب د دې خبرې څخه دا دی چې: هغه سحر (جادو) چې له جاهلیت څخه مخکې خلکو کارول، هغه داو چې: له جادوګر څخه یې د جادو د خلاصولو غوښتنه کیدله، او یا د سحر خلاصول په بل سحر باندې د بل کوډګر لخوا.

لیکن د سحر (جادو) خلاصول په دم، شرعي معوذاتو او مباحو درملو سره که ترسره شي نو هیڅ حرج او ستونزه نشته.

او دغه وینا علامه ابن القیم، او شیخ عبدالرحمن بن حسن – رحمهما الله- په فتح المجید کې کړې ده، او نورو علماوو هم دا خبره کړې ده.

او له الله تعالی ته سوال کوو چې مسلمانانو ته له هر ډول شر څخه عافیت نصیب کړي، او د دوی لپاره د دوی د دین ساتنه وکړي، او دوی ته په دین کې پوهه ورکړي، او له هر هغه څه څخه چې د هغه د شریعت سره په ټکر کې وي هغوی ته دې معافیت او ژغورنه ورکړي. وصلی الله وسلم علی عبده ورسوله محمد وعلی آله وصحبه.

پر خاوند باندې د ښځې سحر (جادو)

[دغه ځواب د شیخ ابن باز د دفتر له خوا په ۹/ ۱۱/ ۱۳۸۷ هـ ق صادر شوی دی «مجموع فتاوى ومقالات متنوعة» د ابن باز (4/ 431-432)]

د عبدالعزیز بن عبدالله بن باز لخوا، قدرمن ورور ... ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اما بعد:

ما ستاسو لیک په تاریخ (پرته له تاریخ) ترلاسه کړ او الله دې تاسو ته هدایت وکړي، او تاسو په لیک کې پدې اړه یادونه کړې وه چې تاسو ورسره د خپلې نوې مېرمنې سره د کوروالي پر مهال مخ شوي یاست، او شیخ ته ستا د تللو په اړه او هغه څه چې هغه تاسو ته ویلي دي او هغه کړنې چې ستا لومړۍ مېرمنې ترسره کړي دي او له امله یې تاسو خپلې نوې مېرمنې سره کوروالی (جماع) نه شئ کولای، او پدې اړه مو د حکم پوښتنه وه
.

ځواب: که پخوانۍ مېرمنې په دې کړنې باندې اقرار کړی وي، او خبره ثابته شي چې هغې دا کار په ثبوت ترسره کړې ده، نو واقعاً هغې یوه لویه ناوړه، بلکې کفر او د ګمراهۍ کړنه ترسره کړېده؛ ځکه چې د هغې دغه کړنه حرام سحر دی، او ساحر (جادوګر) کافر دی لکه څرنګه چې الله ــتعالی- فرمایلي دي:
(وَٱتَّبَعُواْ مَا تَتۡلُواْ ٱلشَّيَٰطِينُ عَلَىٰ مُلۡكِ سُلَيۡمَٰنَۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيۡمَٰنُ وَلَٰكِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ كَفَرُواْ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحۡرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلۡمَلَكَيۡنِ بِبَابِلَ هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنۡ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحۡنُ فِتۡنَةٞ فَلَا تَكۡفُرۡۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنۡهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيۡنَ ٱلۡمَرۡءِ وَزَوۡجِهِۦۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنۡ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡۚ وَلَقَدۡ عَلِمُواْ لَمَنِ ٱشۡتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنۡ خَلَٰقٖۚ وَلَبِئۡسَ مَا شَرَوۡاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمۡۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ)(او دوی د هغه څه تابع شول چې د سلیمان په بادشاهۍ کې شیطانانو لوستل، او سلیمان کفر نه و کړی او لېکن شیطانان کافر شوي وو، خلقو ته به یې جادو (سحر) ښوده او (دوی تابع شول) د هغه څه چې په بابل ښار کې په دوه ملایکو هاروت او ماروت نازل کړی شوی و او دغو دواړو به هیڅوا ته ښودنه نه کوله، مګر چې ویل به یې: اصل خبره دا ده چې مونږ یَوْ ازمېښت یو، نو ته مه کافر کېږه، نو هغوی به له دغو دواړو نه هغه څه زده کول چې په هغه سره به یې د سړي او د هغه د ښځې په مینځ کې جدایي راوستله، او په دې (جادو) سره دوی هیڅوا ته هم ضرر نه شو رسولی مګر د الله په حکم سره، او دوی به هغه څه زده کول چې دوی ته به یې ضرر رساوه او فایده به یې ورته نه رسوله او یقینًا یقینًا دوی په دې پوه وو چې چا دا (سحر) واخیسته، نو د هغه لپاره په اخرت (جنت) کې هېڅ برخه نشته، او یقینًا بد دی هغه څیز چې د هغه په بدل کې دوی خپل ځانونه خرڅ کړل، که چیرې دوی پوهېدلی).
[سورة البقرة، الآية: 102]،
نو دغه آیت په دې باندې دلالت کوي چې سحر (جادو) کفر دی، او جادوګر کافر دی، او دا چې جادوګران هغه څه زده کوي چې دوی ته ضرر رسوي او ګټه نه رسوي، او دا چې د دوی هدف دا دی چې یو سړی له خپلې مېرمنې څخه جلا کړي، او دا چې دوی د قیامت په ورځ د الله په نیز هیڅ برخه او نصیب نلري - یعنې د خلاصون چانس نه لري - او په صحیح حدیث کې د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- له قوله راغلي:
(واجتنبوا السبع الموبقات) قيل: وما هن يا رسول الله؟ قال: (الشرك بالله، والسحر، وقتل النفس التي حرّم الله إلا بالحق، وأكل الربا، وأكل مال اليتم، والتولي يوم الزحف، وقذف المحصنات الغافلات المؤمنات).(او له اوو بربادوونکو ګناهونو څخه ځان وساتئ) وویل شو: هغه څه دي، اې د الله رسوله؟ هغه وفرمایل: (له الله سره شرک کول، جادو، د هغه نفس وژل چې الله حرام کړی وي مګر په حقه سره، سود خوړل، د یتیم مال خوړل، د جنګ په ورځ مخ ګرځول، او په پاک لمنو، ناخبرو او مؤمنو ښځو تهمت پورې کول).
او هغه شیخ چې تا ته یې دوا درکړې، داسې ښکاري چې هغه د ښځې په څیر جادوګر دی، ځکه چې یوازې جادوګران په جادو پوهیږي، او هغه هم یو د غیبو د ادعا کوونکو او مشهورو کاهنانو څخه دی چې په ډیرو چارو کې د غیب ادعا کوي، نو پر مسلمان واجب دي چې له دوی څخه ځان وساتي او په هغه څه باور ونکړي چې دوی یې د غیبو ادعا کوي، ځکه چې رسول الله فرمایلي دي:
(من أتى عرافاً فسأله عن شيء لم تقبل له صلاة أربعين ليلة)(څوک چې کاهن ته لاړ شي او د هغه څخه د یو څه په اړه پوښتنه وکړي، د څلویښتو شپو لمونځ یې نه قبلیږي)
مسلم په خپل صحیح کې روایت کړی دی، او دا یې هم ویلي دي:
(من أتى عرافاً أو كاهناً فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد). (څوک چې فال ویونکي یا غیب ویونکي ته لاړ شي او په هغه څه یې باور وکړي چې هغه یې وایي دغه کس په هغه څه کافر شو چې پر محمد باندې نازل شوی دی).
نو ته باید په هغه څه باندې پښیمانه شې او توبه اوباسې چې تا کړي دي، او د کمیسیون رئیس او د محکمې رئیس ته د یاد شوي شیخ او ستا د زړې مېرمنې په اړه خبر ورکړئ، تر څو محکمه او کمیسون هغه څه وکړي چې د دوی مخه ونیسي، او که داسې کومه پېښه درسره وشي، نو له دیني علماوو څخه پوښتنه وکړه، ترڅو هغوی تاسو ته د شرعي علاج په اړه معلومات درکړي.
الله دې موږ او تاسو ته په دین کې پوهه او ثبات نصیب کړي او د هغه څه څخه مو دې خوندي کړي چې د هغه خلاف وي، بېشکه چې هغه سخي او کریم ذات دی.
والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

د ساحرانو او جادوګرانو څخه پوښتنه کول

[دا پوښتنې او ځوابونه د: (نور على الدرب) له پروګرام څخه دي - "مجموع فتاوى ومقالات متنوعة" د ابن باز (5/ 276-278)]
پوښتنه: ورور: ص. ع ب. له ریاض څخه په خپله پوښتنه کې وایي: د یمن په ځینو سیمو کې داسې خلک شته چې د "سادات" ورته وایې او دا خلک له دین سره مخالف کارونه ترسره کوي، لکه کوډې او داسې نور، او ادعا کوي چې د لاعلاج ناروغیو څخه د شفاء ورکولو توان لري، او ددې ادعا ثابتولو لپاره ځانونه په خنجر وهي یا ژبه پرې کوي او بیا یې له هیڅ کوم زیان پرته بیرته مخکیني حالت ته راګرځوي، او ددوی څخه ځیني یې لمونځ کوي او ځیني یې لمونځ نه کوي.
او دوی د ځان لپاره روا ګڼي چې د خپل نسل پرته بل چا سره واده وکړي، لیکن نورو لپاره جواز نه ورکوي چې ددوي سره واده وکړي، او کله چې دوی د ناروغ لپاره دعا کوي، نو دوی وایي: (اې الله، اې فلان) د دوی له نیکونو څخه یو یادوي.
په پخوانیو وختونو کې خلکو دوی ته احترام درلود او دوی یې غیر معمولي خلک ګڼل او دا چې دوی الله ته نږدې خلک دي، آن تر دې چې دوی به یې د الله سړي بلل، مګر اوس خلک د دوی په اړه ویشل شوي دي، ځینې د دوی مخالف دي چې هغوی ځوانان او ځینې لوستي خلک دي، او ځینې لا هم په دوی پورې تړلي دي، او هغوی د لویو عمرونو خاوندان او نا لوستي دي. موږ له تاسو څخه غوښتنه کوو چې پدې مسئله کې حقیقت روښانه کړئ.
ځواب: دا او د دوی په څېر کسان د صوفیانو له ډلې څخه دي، چې دوی لره نا سمې او باطلې کړنې ترسره کوي او دوی هم د کاهنانو (غیب ویونکو) له ډلې څخه شمیرل کیږي چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- د دوی په اړه فرمایلي دي:
(من أتى عرافاً فسأله عن شيء لم تقبل له صلاة أربعين يوماً)،(څوک چې کاهن ته لاړ شي او له هغه څخه د یو څه په اړه پوښتنه وکړي، د څلویښتو ورځو لمونځ یې نه قبلیږي)
دا ځکه چې دوی د غیبو د علم دعوا کوي، د پیریانو خدمت کوي، د هغوی عبادت کوي، او خلک د مختلفو سحرونو له لارې ګمراه کوي، کوم چې الله ــ تعالی- د موسی او فرعون په کیسه کې ویلي دي:
(قال ألقوا فلما ألقوا سحروا أعين الناس واسترهبوهم وجاءوا بسحر عظيم)(ویې ویل: تاسو یې وغورځوئ، نو کله چې هغوی وغورځولې (، نو) د خلقو پر سترګو یې جادو وکړ او هغوی یې ښه ووېرول او ډېر لوی جادو یې وکړ)
[سورة الأعراف، الآية: 116]،
نو ددې حدیث لمخې دوی ته تلل او له هغوی څخه پوښتنه کول جواز نلري:

(من أتى كاهناً فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد)، (څوک چې يو کاهن ته لاړ شي او په هغه څه رښتيا وګڼي چې هغه يې وايي نو پر هغه څه کافر شو چې په محمد باندې نازل شوی دی)
او په بل عبارت :
(من أتى عرافاً أو كاهناً فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد).(څوک چې فال ويونکي يا کاهن ته لاړ شي او په هغه څه يې باور وکړي چې هغه يې وايي، دغه کس پر هغه څه کفر کړی چې پر محمد نازل شوی دی).
او له الله پرته د بل چا رابلل او له الله پرته له بل چا څخه د مرستې غوښتنه، يا د دوی دا ادعا چې د دوی پلرونه او مخکني خلک په کائناتو کې تصرف کوي، يا د ناروغانو درملنه کوي، يا د مړيني يا غيبت څخه وروسته هم د دوی بلنه مني، نو دا ټول په الله – تعالی- باندې کفر کول دي او له لوی شرک څخه دي،
نو د دوی دغه کړنې بايد وغندل شي، او دوی ته تلل او له هغوی څخه د هيڅ څيز پوښتنه ونشي،او همدارنګه د هغوی خبرو باندې باور ونشي، ځکه چې په دې کارونو کې دوی د کاهنانو او فال ويونکو کړنې او د مشرکانو او د هغو کسانو کړنې چې له الله پرته د نورو عبادت کوي او له هغوی مرسته غواړي سره يو ځای کوي، هغه که پيريان وي، مړي وي او يا نور هغه کسان چې دوی ته منسوب وي، او همدارنګه دوی ګمان کوي چې هغوی زمونږ پلرونه او مشران دي، او يا هغه خلک چې دوی ګمان کوي د هغوی پر دوی باندې ولايت (سرپرستي) او يا کرامت شته، مګر حقيقت دا دی چې دا ټول د جادو او فال ويونکو او د وړاند وينو ادعا کوونکي دي چې په سپيڅلي شريعت کې رد شوي دي.
ليکن کومې کړنې چې له دوی څخه صادريږي لکه د خنجر وهل او د ژبې پرې کول، دا ټول د خلکو لپاره يوه صحنه سازي او خيالي کړنې دي، او دا ټول د حرام سحر له ډولونو څخه دي چې قرآنی نصوصو او سنتو حرامې ګڼلي دي، لکه څرنګه چې پورته يادونه وشوه، له دغو کړنو څخه بايد خبرداری ورکړ شي او بند شي، نو هوښياران بايد په دې کړنو باندې دوکه نشي، او دا د فرعون د جادوګرانو په اړه د الله – سبحانه و تعالی- قول دی چې فرمايلي يې دي:
(يخيّل إليه من سحرهم أنها تسعى) (د (موسٰی) خيال ته داسې راوستی شوې چې په رښتيا دغه منډې وهي)
[سورة طه، الآية: 66]،
نو دغو خلکو د سحر، کوډګری، غيب ويلو، فال ويلو او د لوی شرک او له الله پرته له بل چا څخه د مرستې غوښتلو او د غيبو د علم د دعوا او د کائناتو پر علم پوهې او هغې کې د تصرف کولو تر منځه سره يو ځای کړل، او دا د لوی شرک، ښکاره کفر او د جادوګری مختلف ډولونه دي چې الله تعالی حرام کړي دي، او دا د غيبو د علم دعوا ده چې يوازې الله پرې پوهيږي، لکه څنګه چې الله – سبحانه و تعالی- فرمايي:
(قل لا يعلم من في السموات والأرض الغيب إلا الله) (ته (دوی ته) ووايه: هر هغه څوك چې په آسمانونو او ځمکه کې دي په غيبو نه پوهيږي غير له الله نه).
[سورة النمل، الآية: 65]،
نو له مسلمانانو څخه چې څوک د دوی په حال پوهيږي پرې واجب دي چې د دوی کړنې وغندي او ناوړه چلند يې بيان کړي چې دغه کړنې ناوړه دي، او بايد چې په اسلامي هېوادنو کې يې قضيه چارواکو ته پورته کړای شي، تر څو دوی ته د شريعت له مخې سزا ورکړي او د شر مخه يې ونيسي او مسلمانان د دوی له دروغو او دوکو څخه وژغورل شي.
الله د توفيق ورکووني څښتن دی.

هغه ولسي ډاکټر باندې درملنه کول چې پيريان کاروي

[د ابن باز «مجموع فتاوى ومقالات متنوعة» (5/ 418-420)]

پوښتنه : يوه ډله خلک دي چې د دوی په وينا په ولسي طبابت سره درملنه کوي، او کله چې له دوی څخه يو ته ورغلم نو راته يې وويل: خپل نوم او دمور نوم دې وليکه او بيا سبا ته راشه، او کله چې سبا ورته څوک مراجعه وکړي نو ورته وايي چې: ته دا دا مشکل لرې او ستا درملنه داسې او داسې ده.. او يو يې وايي: هغه د درملنې لپاره د الله کلام کاروي، نو تاسو د داسې خلکو په اړه څه فکر کوئ؟ دوی ته د تګ حکم څه دی؟ س. ع. غ. حائل.
ځواب: څوک چې په خپل علاج کې دا ډول کړنې ترسره کوي دا په دې باندې دلالت کوي چې هغه له پيريانو څخه کار اخلي او بيا د غيب د علم دعوا کوي، نو پر دې ډول خلکو باندې درملنه جواز نلري، او همدارنګه دوی ته تلل يا د هغوی څخه پوښتنه کول جواز نه لري؛ دليل يې د رسول الله -صلى الله عليه وسلم- دا وينا ده:
(من أتى عرافاً فسأله عن شيء لم تقبل له صلاة أربعين ليلة)(څوک چې غيب ويونکي ته لاړ شي او له هغه څخه د يو څه په اړه پوښتنه وکړي، د څلويښتو شپو لمونځ يې نه قبليږي)
مسلم په خپل صحيح کې روايت کړی دی.
او له هغه څخه په څو احاديثو کې ثابت دي چې کاهنانو، فال ويونکو او جادوګرانو ته ورتګ منع دی او له هغوی څخه پوښتنه کول او د هغوی په خبرو باندې باور کول منع دي، او فرمايي:
(من أتى كاهناً فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد)،(څوک چې فايل ويونکي يا کاهن ته لاړ شي او په هغه څه يې باور وکړي چې هغه يې وايي، دغه کس پر هغه څه کفر کړی چې پر محمد نازل شوی دی).
او هر هغه څوک چې د ډبرو په وهلو او يا د کونجکو په کارولو، يا په ځمکه کې کرښې ويستلو، يا د ناروغ څخه د هغه د نوم او د هغه د مور او يا د هغه د خپلوانو د نومونو په اړه پوښتنې کولو سره - درملنه کوي - ټول پدې دلالت کوي چې هغه يو له کاهنانو او فال ويونکو څخه دی چې پيغمبر -صلى الله عليه وسلم- له هغوی څخه د پوښتنې کولو او پرې باور کولو څخه منع کړې ده.
له هغوی څخه د پوښتنې کولو او د هغوی په واسطه له درملنې کولو څخه بايد ځان وساتل شي، که څه هم دوی ادعا وکړي چې هغوی د قرآن په واسطه علاج کوي، ځکه چې دوکه ورکول او تيرويستل د باطلو خلکو عادت دی، نو د هغوی په خبره باور کول جواز نلري، او هغه څوک چې دوی پيژني د هغه مسؤوليت دی چې ددوی قضيه واکمنانو، قاضيانو، آمرينو، او د امر بالمعروف مراکزو ته وړاندې کړي ترڅو د الله له فيصلې سره پرې حکم وکړي، او تر څو مسلمانان د دوی له شر او فساد څخه وساتل شي او د دوی لخوا په ناحقه د خلکو د مال خوړلو څخه مخنيوی وشي.
الله مرسته کوونکی دی او له الله پرته بل هيڅ ځواک او قدرت نشته.

د جادو شرعي درمل

[د نور على الدرب د پروګرام څخه، کيسټ: 53 - «مجموع فتاوى ومقالات متنوعة» د ابن باز (6/ 288-290)]

پوښتنه : ما له یو عالم څخه اوریدلي دي چي ویل یې څوک چې ګمان کوي چې پر ده باندي جادو کړی شوی دی، نو د بېري اووه پاڼي واخلي بیا یې د اوبو په ستل کي واچوي او دغه سورتونه پرې تلاوت کړي:
معوذات
آیت الکرسي، او سورت:
(قل یا أیها الکافرون)، [(ای نبي!) ته (دوی ته) ووایه: ای کافرانو!]
او د هغه – سبحانه و تعالی- دغه قول:
(وما أنزل علی الملکین ببابل هاروت وماروت) (او هغه څه چې په بابل ښار کې په دوه ملایکو هاروت او ماروت نازل کړی شوي دي)
[سورة البقرة، الآیة: 102]،
او د فاتحي سورت، نو د دي کار صحت او اعتبار څه دی او څوک چې فکر کوي هغه باندي جادو شوی دی څه باید دي وکړي؟ مونږ پوه کړئ، الله دې تاسو ته پوهه درکړي.
ځواب: په دې کې شک نشته چې جادو شتون لري او ځیني یې خیالي او افسانوي دي او دا چې هغه د الله تعالی په اجازه واقع کیږي او اغیزه کوي لکه څرنګه چې الله تعالی د جادوګرو په اړه فرمایلي دي:
(واتبعوا ما تتلوا الشیاطین علی ملك سلیمان وما کفر سلیمان ولکن الشیاطین کفروا یعلمون الناس السحر وما أنزل علی الملکین ببابل هاروت وماروت وما یعلمان من أحد)(او دوی د هغه څه تابع شول چې د سلیمان په بادشاهۍ کې شیطانانو لوستل او سلیمان کفر نه و کړی او لېکن شیطانان کافر شوي وو، خلقو ته به یې جادو (سحر) ښوده او (دوی تابع شول) د هغه څه چې په بابل ښار کې په دوه ملایکو هاروت او ماروت نازل کړی شوي و او دغو دواړو به هېچا ته ښودنه نه کوله).
یعني: دوه پرېښتي
(حتی یقولا إنما نحن فتنة فلا تکفر فیتعلمون منهما ما یفرقون به بین المرء وزوجه وما هم بضارین به من أحد إلا بإذن الله)(مګر چې ویل به یې: اصل خبره دا ده چې مونږ یَوْ ازمېښت یو، نو ته مه کافر کېږه، نو هغوی به له دغو دواړو نه هغه څه زده کول چې په هغه سره به یې د سړي او د هغه د ښځې په مینځ کې جدایي راوستله، او په دې (جادو) سره دوی هیچا ته هم ضرر نه شو رسولی مګر د الله په حکم سره).
[سورة البقرة، الآیة: 102].
نو جادو اثر لري، مګر د الله په کائناتي او قدري اجازې سره، څکه چې د الله –تعالی- له حکم او فرمان پرته هیڅ شی شتون نلري، خو دا جادو علاج او درمل لري، او پر پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- باندې هم جادو شوی و، بیا الله له جادو څخه خلاص کړ او د هغه له شر څخه یې وژغوره، او هغه څه چې جادوګر کړي وو، هغه یې وموندل او هغه یې له منځه یوړل، بیا الله خپل پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- له جادو څخه روغ کړ،
نو همدارنګه که جادوګر د تارونو په غوټه کولو یا میخونو د یو بل سره تړلو او یا بل څه په اړه څه کړي وي، دا ټول باید له منځه یوړل شي، څکه چې جادوګران د خپلو نا پاکو ارادو لپاره په غوټو کې پوکي کوي او هغو باندې ګوزارونه کوي، ممکن د الله په اراده د هغوی کار ترسره شي او یا باطل شي، نو زموږ رب –سبحانه و تعالی- په هر څه قادر دی.
او ځیني وختونه د جادو درملنه په تلاوت سره کیږي، که هغه په خپله د جادو شوي کس په تلاوت سره وي، که عقل یې پرځای وي،
او ځیني وختونه د نورو په تلاوت سره، او بیا یې په سینه او یا په بل کوم یو غړي کې پو کړي او پر هغه دې دا تلاوت کړي:
د فاتحي سورت، ایت الکرسي، قل هو الله أحد، معوذتین(الفلق او الناس سورتونه)، د جادو مشهور آیتونه د سورت اعراف، سورت یونس او سورت طه څخه، او د سورت اعراف څخه د الله - تعالی- دا قول:
(وأوحینا إلی موسی أن ألق عصاك فإذا هي تلقف ما یأفکون. فوقع الحق وبطل ما کانوا یعملون. فغلبوا هنالك وانقلبوا صاغرین) [سورة الأعراف، الآیات: 117-119]، (او مونږ موسٰی ته وحي وکړه چې خپله امسا وغورځوه، نو ناڅاپه هغې هغه څه ښوی تېرول چې هغوی به جوړول. نو حق ثابت شو او هغه څه باطل شول چې هغوی به کول. نو هغه ساحران په دغه ځای کې مغلوب شول او دوی ذلیله سپك وګرځېدل).
او د یونس سورت څخه د هغه – سبحانه و تعالی- دا قول:
(وقال فرعون ائتوني بکل ساحر علیم. فلما جاء السحرة قال لهم موسی ألقوا ما أنتم ملقون. فلما ألقوا قال موسی ما جئتم به السحر إن الله سیبطله إن الله لا یصلح عمل المفسدین. ویحق الله الحق بکلماته ولو کره المجرمون) (او فرعون وویل: تاسو ما ته هر ښه پوه (ماهر)جادوګر راولئ. نو کله چې جادوګر راغلل، موسٰی دوی ته وویل: وغورځوئ هغه څه چې تاسو یې غورځوونکي یئ. پس کله چې دوی (امساګاني او پړي) وغورځول، موسٰی وویل: هغه څه چې تاسو راوړي دي، واقعي جادو دی، بېشکه الله به یې ژر تباه (بې اثره) کړي، بېشکه الله د فساد کوونکو کار نه جوړوي او الله په خپلو کَلِمو سره حق ثابتوي اګر که مجرمان یې بد ګڼي).
[سورة یونس، الآیات: 79-82]،
او د طه سورت څخه د هغه –سبحانه و تعالی- دغه قول:
(قالوا یا موسی إما أن تلقي وإما أن نکون أول من ألقی. قال بل ألقوا فإذا حبالهم وعصیهم یخیل إلیه من سحرهم أنها تسعی. فأوجس في نفسه خیفة موسی. قلنا لا تخف إنك أنت الأعلی. وألق ما في یمینك تلقف ما صنعوا إنما صنعوا کید ساحر ولا یفلح الساحر حیث أتی) [سورة طه الآیات: 65،69]،(ده وویل: ای موسٰی! یا به ته (امسا) غورځوې، یا به مونږ شو اول د هغه چا چې (امسا) غورځوي. ده وویل: بلکې تاسو وغورځوئ، نو ناڅاپه د دوی رسۍ او د دوی امساګاني د دوی د سحر په وجه د ده (موسٰی) خیال ته داسي راوستی شوی چې په رښتیا دغه منډې وهي. نو موسٰی په خپل نفس (زړه) کې وېره وموندله. مونږ (ده ته) وویل: ته مه وېرېږه، بېشکه هم ته ښه غالب یې. او ته هغه (امسا) وغورځوه چې ستا په ښي لاس کې ده، چې هغه څه لواړ (ښوبه) تېر کړي چې دغو جوړ کړي دي، بېشکه هغه شی چې دوی تیار کړی دی د جادوګر چل مکر دی، او جادوګر بری نه مومي هر چېرته چې راشي).
[سورة طه الآیات: 69،65]،
او همدارنګه دغه سورتونه دې تلاوت شي:
(قل یا أیها الکافرون) [(ای نبي!) ته (دوی ته) ووایه: ای کافرانو!]
او : (قل هو الله أحد) سورت ، [(ای نبي!) ته (دوی ته) ووایه: شان دا دی چې الله یو دی]،
او (قل أعوذ برب الفلق)، [(ای نبي) ته ووایه: زه په رب د سبا پورې پناه نیسم]
تر آخره پورې،
او (قل أعوذ برب الناس)، [(ای نبي) ته ووایه: زه د خلقو په رب پورې پناه نیسم]

او غوره دا ده چې د قل هو الله احد او د معوذتين سورتونه درې ځلې تکرار شي،
بيا دې ورته د روغتيا دعا وکړي: (اللهم رب الناس أذهب البأس وأشف أنت الشافي لا شفاء إلا شفاؤك شفاءً لا يغادر سقماً) (اې د خلکو ربه، درد لرې کړه او شفا ورکړه، ته شفا ورکوونکی يې، هيڅ شفا نشته پرته ستا له شفا څخه، داسې شفا چې ناروغي نه پرېږدي، او دا درې ځلې تکرار شي).
او په دې توګه دې هغه پدې سره دم کړي: (بسم الله أرقيك من كل شيء يؤذيك ومن شر كل نفس أو عين حاسد الله يشفيك بسم الله أرقيك) (د الله په نوم، زه تا دموم د هر هغه څه څخه چې تا ته زيان رسوي، او د هر حسد کوونکي نفس او سترګې څخه، الله دې تا ته شفا درکړي او د الله په نوم باندې تا دموم) او دا دې درې ځلې تکرار کړي او بيا دې د هغه لپاره د شفا او روغتيا دعا وکړي.
او که په خپل دم کې دا هم ووايي: (أعيذك بكلمات الله التامات من شر ما خلق) (زه د الله په بشپړو کلمو سره د هغه څه له شر څخه ستا لپاره پناه غواړم چې هغه پيدا کړي دي) درې ځلې يې تکرار کړي، نو دا به ښه وي.
دا ټول له ګټورو درملو څخه دي، او که دا دم او دعا په اوبو ووايي، بيا يې وڅښي او په پاتې نورو سره غسل وکړي، نو دا د الله په ارادې سره د شفاء او روغتيا له اسبابو څخه دي، او که د شنو بيرو اووه پاڼي له ټکولو وروسته په اوبو کې واچوي دا هم د شفاء له اسبابو څخه دي.
دغه طريقې ډيرې کارول شوي دي او الله په هغې سره ګټه رسولې ده، او مونږ له ډيرو خلکو سره دغه طريقه کارولې ده او الله هغې سره هغوی ته ګټه رسولې ده، نو دا د جادو شويو خلکو لپاره مفيد او ګټور درمل دي، او همدارنګه دغه درمل د هغه چا لپاره هم ګټور دي چې د خپلې ميرمنې څخه بند شوی وي، ځکه ځنې خلک له خپلې ميرمنې څخه حبس شوي وي او له هغې سره کوروالی (جماع) نشي کولای، که دغه دم او دعا استعمال کړي نو د الله په حکم سره به ورته ګټه ورسوي، برابره خبره ده که په خپله يې ووايي يا بل څوک يې پرې ولولي او يا يې ورته په اوبو ولولي بيا يې وڅښي او په پاتې اوبو سره غسل وکړي - دا ټول د جادو شويو او د هغه چا لپاره ګټور دي چې له خپلې ميرمنې څخه حبس شوي وي،
دا له اسبابو څخه دي، مګر شفا ورکونکی يوازې الله – سبحانه و تعالى- دی، او هغه په هر څه قادر دی، ناروغي او درمل د هغه – جل و علا- په لاس کې دي، او هر څه د هغه –سبحانه و تعالى- د فيصلې او تقدير پر اساس کيږي.
په صحيح روايت کې راغلي دي چې رسول الله -صلى الله عليه وسلم- وفرمايل:
(ما أنزل الله داء إلا أنزل له شفاء علمه من علمه وجهله من جهله).(الله جل جلاله کومه ناروغي نده نازل کړې مګر دا چې د هغې لپاره يې شفاء نازل کړې ده، چا چې وپيژندله نو پيژندلې به يې وي او چا چې ونه پيژندله نو نه به يې وي پيژندلې).
او دا د هغه – سبحانه و تعالى- له طرفه فضل دی، او الله د سمې لارې توفيق ورکونکی او لارښود دی.

د انسان بدن ته د پيري د ننوتلو د حقيقت روښانه کول او هغه چا باندې رد کول چې لدې څخه انکار کوي

[شيخ علي الطنطاوي ته په ۳/۱۱/۱۴۰۸هـ ق کې ليږدول شوی ځواب - د ابن باز «مجموع فتاوى ومقالات متنوعة» (۳/۲۹۹-۳۰۸) څخه]
الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وأصحابه ومن اهتدى بهداه.
اما بعد.. د همدې کال د شعبان په مياشت کې ځينو محلي ورځپاڼو او نورو زما مطلب په ۱۴۰۷ هجري قمري کال خپور، لنډې او اوږدې خبرې خپرې شوي دي چې ځينو پيريانو خپل اسلام په رياض کې اعلان کړ -کله چې په رياض کې د ځينو مسلمانو ښځو په څيرو کې ښکاره شوي وو- وروسته له هغه چې په رياض کې اوسيدونکي ورور عبدالله بن مشرف العمري ته يې دا اعلان وکړ، وروسته لدې چې نوموړې په ناروغ باندې تلاوت وکړ او پيري سره يې خبرې وکړې او هغه ته يې نصيحت وکړ او د الله په اړه يې هغه ته تذکر ورکړ او ورته يې وويل چې ظلم حرام او لويه ګناه ده، او هغه يې اسلام ته دعوت کړ کله چې پيري ورته وويل چې هغه بودايي کافر دی، او له هغه څخه يې وغوښتل چې له دې ښځې څخه ووځي، نو پيري په اسلام راوړلو باندې قناعت وکړ او خپل اسلام يې ياد شوي عبد الله ته اعلان کړ، بيا ياد شوي عبد الله او د ښځې کورنۍ يې وغوښتل چې ما ته راشي ترڅو د پيري د اسلام راوړلو راوړل واورم، هغوی ماته راغلل او ما ترې د هغه د داخلېدو لاملونه وپوښتل، پيري راته وويل او د ښځې په ژبه يې خبرې وکړې، خو دا د سړي خبرې وې نه د ښځې خبرې، هغه زما تر څنګ چوکۍ باندې ناسته وه او د هغې ورور او خور او ياد شوی عبدالله بن مشرف او ځينې شيخان يې ګوري او د پيري خبرې اوري.
هغه په ښکاره توګه خپل اسلام اعلان کړ او ويې ويل چې هغه بودايي مذهبی هندو دی، بيا مې له نصيحت وروسته هغه ته د الله څخه په ويريدلو وصيت وکړ، او دا چې لدې ښځې څخه ووځي او هغې باندی د ظلم کولو څخه ډډه وکړي، ما ته يې په ځواب کې وويل چې: زه په اسلام باندې قناعت لرم، بيا مې ورته وصيت وکړ چې خپل قوم اسلام ته راوبلي وروسته له دې چې الله تعالى ورته هدايت وکړی، نو د خير وعده يې وکړه او ښځه يې پرېښوده او وروستۍ خبره يې دا وه چې: السلام عليکم. بيا ښځې په عادي ژبه خبرې وکړې او د خپلې ستومانۍ وروسته يې د آرامۍ او راحت احساس وکړ.
بيا له يوې مياشتې يا زياتې مودې وروسته له خپلو دوو ورونو، تره او خور سره بيرته ماته راغله او راته يې وويل، چې الحمد لله هغه ښه ده او پيری بيرته هغې ته ندی راګرځېدلی، ما له هغې څخه وپوښتل چې کله پيری د هغې په وجود کې وه څه احساس دې درلوده، نو هغې ځواب راکړ چې هغې د بدو فکرونو احساس کاوه چې د شريعت خلاف وې، او بودايي دين او په اړه يې ليکل شوو کتابونو ته يې د ميلان احساس درلوده.
نو، وروسته له دې چې الله دغه ښځه له هغه څخه وژغورله، دا ډول فکرونه له هغې څخه لاړل او هغه د دې انحرافي فکرونو څخه خلاصه شوه او خپل لومړني حالت ته وګرځيدله.
ماته د شيخ على الطنطاوي په حواله خبر راکړ شو چې هغه د داسې شي واقع کيدل رد کړي دي،
او هغه وويل چې دا يوه دوکه او درواغ دي، او دا ممکن ده چې ښځې سره ثبت شوې خبرې وي، او هغې دا نه وي ويلي، ما د هغه کيسټ غوښتنه وکړه چې په هغه کې يې خپلې خبرې ثبت کړي او له هغه څخه پوه شوم چې هغه څه چې هغه يې يادونه کړې وه، زه ډير حيران شوم چې هغه يې د ثبتولو اجازه ورکړې، که څه هم ما له پيري څخه څو پوښتنې وکړې او هغه به ځواب راکاوه، چې دا له بدو غلطيو څخه دی او دروغو ته جواز ورکول دي او هغه په خپلو خبرو کې دا ادعا هم وکړه چې د انسان په لاس د پيري اسلام راوړل د سليمان -عليه السلام- په کيسه کې د الله –تعالى- له وينا سره په ټکر کې دی:
(وهب لي ملكاً لا ينبغي لأحد من بعدي)(او ما ته داسې باچاهي راکړه چې له ما نه پس د چا لپاره هم مناسب نه وي)
[سورة ص الآية: 35]،

بې له شکه دا هم د هغه لخوا يوه تېروتنه ده، الله دې ورته هدايت وکړي، او دا يو ناسم فهم دی؛ دا چې په اسلام کې د پيري اسلام راوړل د انسان په لاس باندې کې هيڅ ستونزه نشته چې د سليمان له بلنې دعوت سره په ټکر کې وي. څکه چې د پيغمبراکرم (صلی الله عليه وسلم) په لاس ډېر شمير پيريانو اسلام قبول کړی دی.

او الله – تعالی- دغه خبره په سورت الاحقاف او سورت الجن کې واضح کړې ده، او په دوو صحيحينو کې له ابوهريره -رضي الله عنه- څخه روايت دی چې رسول الله – صلی الله عليه وسلم- وفرمايل:

(إن الشيطان عرض لي فشد علي ليقطع الصلاة علي فأمكنني الله منه فذعته ولقد هممت أن أوثقه إلى سارية حتى تصبحوا فتنظروا إليه ذكرت قول أخي سليمان عليه السلام: (رب اغفر لي وهب لي ملكاً لا ينبغي لأحد من بعدي) [سورة ص الآية: 35]، فرده الله خاسئاً)(شيطان ما ته نږدې راغی ترڅو زما لمونځ قطع کړي، او الله ما ته د دې توان راکړ چې هغه را ونيسم، او ما غوښتل چې هغه د جومات ستنې پورې وتړم، ترڅو سبا تاسو ټول هغه وګورئ، نو زما د ورور سليمان -عليه السلام- وينا را ياده شوه چې فرمايلي يې دي: (رب اغفر لي وهب لي ملكاً لا ينبغي لأحد من بعدي) (ای ربه زما ماته بخښنه وکړه او ما ته داسې باچاهي راکړه چې له ما نه پس د چا لپاره هم مناسب نه وي) [سورة ص الآية: 35]، الله تعالی هغه په مايوس ډول راڅخه وګرځاوه).

دا د بخاري الفاظ دي او د مسلم الفاظ دا ډول دي: (إن عفريتاً من الجن جعل يتفلت عليّ البارحة ليقطع عليّ الصلاة وإن الله أمكنني منه فذعته فلقد هممت أن أربطه إلى جانب سارية من سواري المسجد حتى تصبحوا تنظرون إليه أجمعون أو كلكم ثم ذكرت قول أخي سليمان:(پرون زما د لمانځه د قطع کولو لپاره د پيريانو څخه يو شيطان ما ته نږدې راغی ترڅو زما لمونځ قطع کړي، او الله ما ته د دې توان راکړ چې هغه را ونيسم، او ما غوښتل چې هغه د جومات ستنې پورې وتړم، ترڅو سبا تاسو ټول هغه وګورئ، نو زما د ورور سليمان -عليه السلام- وينا خبره را ياده شوه:

(رب اغفر لي وهب لي ملكاً لا ينبغي لأحد من بعدي) (ای الله! ما ته بخښنه وکړه، او ما ته داسې باچاهي راکړه چې له ما نه پس د چا لپاره هم مناسب نه وي)

[سورة ص الآية: 35]،

نو الله تعالی هغه په مايوس ډول رد کړ).

نسايي د بخاري په شرط له عائشې -رضی الله عنها- څخه روايت کوي چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- لمونځ کاوه، شيطان ورته راغی او رسول الله -صلی الله عليه وسلم- هغه ونيوه او څېملاوه او په ستونې ته يې زور ورکړ، رسول الله -صلی الله عليه وسلم- وفرمايل:

(حتى وجدت برد لسانه على يدي، ولولا دعوة سليمان لأصبح موثقاً حتى يراه الناس)،(آن تر دې چې ما په خپل لاس د هغه د ژبې يخوالی احساس کړ، او که د سليمان دعا نه وه، نو هغه به تړل شوی وی ترڅو يې خلک ووينې).

احمد او ابو داود د ابو سعيد له حديث څخه روايت کړی دی، او په هغه کې دي:

(فأهويت بيدي فما زلت أخنقه حتى وجدت برد لعابه بين أصبعي هاتين الإبهام والتي تليها)،(په دې توګه چې ما خپل دواړه لاسونه ښکته وړل ترڅو يې ستونې باندې زور وکړم، تر دې چې ما د هغه د لاړو يخوالی د خپلو دواړو ګوتو تر منځه - چې د شهادت او هغې ته نږدې ګوته ده - حس کړ)،

بخاري په خپل صحيح کې په ټينګار سره معلق روايت کړی دی چې د فتح جلد 4، مخ 487 کې له ابوهريره -رضي الله عنه- څخه روايت کړی دی چې فرمايلي يې دي:

(وكلني رسول الله بحفظ زكاة رمضان فأتاني آت فجعل يحثو من الطعام فأخذته فقلت والله لأرفعنك إلى رسول الله قال: إني محتاج وعلي عيال ولي حاجة شديدة قال فخليت عنه فأصبحت فقال رسول الله :(رسول الله -صلی الله عليه وسلم- زه د روژې د زكات په ساتلو وګمارلم، نو ماته يو کس راغی چې خواړه يې راټولول، هغه مې ونيوه او ورته مې وويل په الله قسم چې تا به رسول الله ته وړاندې وروړلم، هغه وويل: زه اړمن يم او ماشومان لرم او زه ډېر سخت محتاج يم، هغه وويل چې ما پرېښوده او کله چې سهار شو رسول الله – صلی الله عليه وسلم- وفرمايل:

(يا أبا هريرة ما فعل أسيرك البارحة)؟(اې ابوهريره، پرون شپه دې بندي څه وکړل؟)

قلت يا رسول الله شكا حاجة شديدة وعيالاً فرحمته فخليت سبيله. قال:ما وويل: ای د الله رسوله، ما ته يې د ډېرې اړمنتيا او د اولاد لرلو شکايت وکړ،نو زړه مې پرې خوږ شو ، او پرې مې ښود، هغه وفرمايل:

(أما إنه قد كَذَبَكَ وسيعود)،(هغه تا ته دروغ ويلي او هغه به بيا راځي)

فعرفت أنه سيعود لقول رسول الله ، فرصدته فجاء يحثو من الطعام فأخذته فقلت لأرفعنك إلى رسول الله قال: دعني فإني محتاج وعليّ عيال ولا أعود فرحمته فخليت سبله فأصبحت فقال لي رسول الله :نو زه يوه شوم چې د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- د خبرې پر بنياد هغه به بيا راځي، هغه مې وڅاره، نو راغی چې خوراک او خواړه راټول کړي، هغه مې ونيوه او ورته مې وويل په الله قسم چې تا به رسول الله ته وروړم، هغه وويل: زه اړمن يم او ماشومان لرم او زه ډېر سخت محتاج يم، او بيا نه راځم، هغه وويل چې ما پرېښود او کله چې سهار شو رسول الله – صلی الله عليه وسلم- ما ته وفرمايل:

(يا أبا هريرة ما فعل أسيرك البارحة)؟(اې ابوهريره، پرون ستا زنداني څه وکړل؟)

ما وويل: اې رسول الله هغه ما ته وويل چې زه اړمن يم او ماشومان لرم او زه ډېر سخت محتاج يم، او ما ورباندې رحم وکړ او هغه مې پرېښود، هغه وفرمايل:

(هغه تا ته دروغ ويلي او هغه به بيا راځي)،

فرصدته الثالثة فجاء يحثو من الطعام فأخذته فقلت لأرفعنك إلى رسول الله ، وهذا آخر ثلاث مرات أنك تزعم لا تعود ثم إنك تعود. قال دعني أعلمك كلمات ينفعك الله بها قلت: ما هي؟ قال إذا أويت إلى فراشك فاقرأ آية الكرسي:نو ما دريم ځل لپاره وڅاره، هغه د خوراک د اخيستلو لپاره راغی، نو ما هغه ونيوه او ومې وييل: زه به تا رسول الله -صلی الله عليه وسلم- ته وړاندې کړم، او دا آخري دريم ځل دی چې ته وايې بيا نه راځم ليکن ته بيا راغلې. هغه وويل: ما پرېږده زه به تاته داسې کلمې وښايم چې الله پر هغه باندې تاته ګټه ورسوي، ما وويل: هغه څه دي؟ هغه وويل: کله چې د خوب بستر ته ځې نو آيت الکرسي ولوله:

(الله لا إله إلا هو الحي القيوم) (الله (چې دی) نشته هيڅ لايق د عبادت مګر هم دی دی، همېشه ژوندی دی، د ټول عالم انتظام کوونکی دی)

[سورة البقرة، الآية: 255]

حتى تختم الآية فإنك لن يزال عليك من الله حافظ ولا يقربنك شيطان حتى تصبح، فخليت سبيله فأصبحت فقال لي رسول الله :تر څو چې آيت پای ته ورسوې، تا لره به د الله له لخوا يو ساتونکی وي او تر سهاره پورې به هيڅ شيطان تا ته نږدې نشي، نو ما هغه پرېښود، نو کله چې سهار شو رسول الله -صلی الله عليه وسلم- راته وفرمايل:

(ما فعل أسيرك البارحة) ؟(اې ابوهريره، پرون ستا زنداني څه وکړل؟)

قلت: يا رسول الله زعم أنه يعلمني كلمات ينفعني الله بها فخليت سبيله، قال: (ما هي)؟ قلت: قال لي إذا أويت إلى فراشك فاقرأ آية الكرسي:ما وويل: يا رسول الله -صلى الله عليه وسلم- هغه ادعا وکړه چې ماته داسې کلمات را زده کوي چې الله به ماته په هغې باندې ګټه رسوي، نو ما هغه پرېښود، ويې فرمايل: (هغه کوم کلمات دي؟) ما وويل: هغه راته وويل: کله چې د خوب بستر ته لاړ شې نو آيت کرسي ولوله:
(الله لا إله إلا هو الحي القيوم)، الله (چې دی) نشته هېڅ لايق د عبادت مګر هم دی دی، همېشه ژوندی دی، د ټول عالم انتظام کوونکی دی تر څو چې آيت پای ته ورسوې
فإنك لن يزال عليك من الله حافظ ولا يقربك شيطان حتى تصبح، فخليت سبيله فأصبحت فقال لي رسول الله :تا لره به د الله له لخوا يو ساتونکی وي او تر سهاره پورې به هيڅ شيطان تا ته نږدې نشي، نو ما هغه پرېښوده، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم راته وفرمايل:
-
(أما إنه قد صدقك وهو كذوب تعلم من تخاطب منذ ثلاث ليال يا أبا هريرة)؟(تا ته يې رېښتيا ويلي حال دا چې هغه درواغجن دی، اې ابوهريره ته پوهېږې چې په دې درېو شپو کې له چا سره خبرې کوې)؟
قلت: لا، قال:ما وويل: نه، هغه وفرمايل:
-
-
(هغه شيطان دی).
-
-
-
-
-
-
او په صحيح حديث کې راغلي دي چې شيخينو له صفيه -رضی الله عنها- څخه روايت کړی چې پيغمبر -صلى الله عليه وسلم- وفرمايل:
(إن الشيطان يجري من ابن آدم مجرى الدم).(بيشکه شيطان د آدم اولاد کې د وينې په څير جريان لري).
امام احمد په مسند [ج ٤ ، ٢١٦ مخ] کې په صحيح سند سره روايت کړی دی چې عثمان بن ابي العاص -رضي الله عنه- وويل : اې د الله رسوله، شيطان زما او زما د لمانځه او قرائت تر منځ مانع شو، هغه وويل:
(ذاك شيطان يقال له خنزب فإذا أنت حسسته فتعوذ بالله منه واتفل عن يسارك ثلاثاً(دا هغه شيطان دی چې د خنزب په نوم يادېږي، که تاسو يې کله احساس کړئ نو د هغه څخه الله ته پناه يوسئ او خپل کيڼ اړخ ته درې ځله (لاړې) توف کړئ.
هغه وويل: ما هم همداسې وکړل او الله عزوجل هغه له ما څخه لرې کړ.
په صحيح احاديثو کې هم دا ثابته ده چې هر انسان لره د ملائکو څخه ملګرى او د شيطانانو څخه ملګرى وي حتى رسول الله -صلى الله عليه وسلم- سره هم شته، مګر الله تعالى د هغه په مقابل کې يې مرسته وکړه او هغه اسلام قبول کړ نو هغه ورته امر نه کوي مګر په خير سره.
د الله -عزوجل- کتاب، او د هغه د رسول الله -صلى الله عليه وسلم- سنت او د امت اجماع په دې دلالت کوي، چې د پيري لپاره جواز لري چې انسان کې ننوځي او هغه وځپي، نو د هغه چا لپاره څنګه جواز لري چې علم ته ځان منسوبوي او ددې څخه انکار وکړي، پرته له کوم علم او لارښوونې څخه، بلکې د ځينو بدعتيانو او د اهل سنت او جماعت مخالفينو په تقليد سره، نو الله مرسته کوونکی دی او له الله پرته بل هيڅ ځواک او قوت نشته.
ګرانه لوستونکيه، زه به تا ته د دې په اړه د پوهانو د ويناوو څخه يادونه وکړم إن شاء الله.
د مفسرينو د خبرو بيان د الله تعالى په دې قول کې:
(الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس)(هغه کسان چې سود خوري ؛ دوی به (له قبرونو څخه) نه پاځيږي مګر په شان د پاڅېدلو د هغه کس چې شيطان هغه په لېونتوب سره بدحواسه کړی وي)
[سورة البقرة، الآية: 275].
ابوجعفر بن جرير -رحمه الله- د الله –تعالى- د دې آيت په تفسير کې فرمايلي دي:
(الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس)(هغه کسان چې سود خوري ؛ دوی به (له قبرونو نه) نه پاځيږي مګر په شان د پاڅېدلو د هغه کس چې شيطان هغه په لېونتوب سره بد حواسه کړی وي)
[سورة البقرة، الآية: 275]
او د هغه نص : په دې معنا چې شيطان يې په دې دنيا کې غولوي، او هغه څوک دی چې هغه له ستوني نيسي او غورځوي يې (من المس) يعني د ليونتوب له وجهې نه.
بغوي -رحمه الله- د پورتني آيت په تفسير کې ويلي دي:
(لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس)(دوی به (له قبرونو نه) نه پاځيږي مګر په شان د پاڅېدلو د هغه کس چې شيطان هغه په لېونتوب سره بدحواسه کړی وي)
[سورة البقرة، الآية: 275]،
يعني: ليونتوب. ويل کيږي چې (مس الرجل) يعني يو سړی ليونی شو او هغه ممسوس دی يعني ليونی شوی. د خبرې تر آخره پورې.
ابن کثير رحمه الله د پورتني آيت په تفسير کې ويلي دي:
(الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس)(هغه کسان چې سود خوري ؛ دوی به (له قبرونو نه) نه پاځيږي مګر په شان د پاڅېدلو د هغه کس چې شيطان هغه په لېونتوب سره بد حواسه کړی وي)
[سورة البقرة، الآية: 275]،
يعني: د قيامت په ورځ به له خپلو قبرونو څخه نه راپاځيږي مګر داسې چې بې هوښه شوی سړی چې د صرعې له حالت څخه را پاځيږي او شيطان په خوارۍ او بد حواسۍ حالت کې راپاځيږي ځکه چې هغه ډير په بد او ناوړه حالت کې را پاځيږي.
ابن عباس رضي الله عنه فرمايي:
(سود خوړونکی به دقيامت په ورځ داسې راپورته کيږي لکه ليونی چې له ستوني څخه نيول شوی وي).

ابن ابي حاتم روايت کړی، او ويلي دي چې:
د عوف بن مالک، سعيد بن جبير، السدي، الربيع بن انس، قتاده او مقاتل بن حيان څخه همدا ډول روايت دی، د هغه -رحمه الله- د خبرو مقصد ختم شو.
قرطبي -رحمه الله- د الله - تعالی- د دغه آيت په تفسير کې ويلي:
(الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس)(هغه کسان چې سود خوري ؛ دوی به (له قبرونو نه) نه پاڅيږي مګر په شان د پاڅېدلو د هغه کس چې شيطان هغه په لېونتوب سره بدحواسه کړی وي).
[سورة البقرة، الآية: 275]،
دا آيت په هغو کسانو دليل دی چې د پيريانو له نيونې څخه انکار کوي او ادعا کوي چې دا يو فطري عمل دی او دا چې شيطان په انسان کې نه ننوځي او نه ورته ليونتوب رسولی شي، خبره يې پای ته ورسيده، او په دې اړه د مفسرينو ويناوې ډېرې دي، څوک چې وغواړي موندلی يې شي.
شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله په خپل کتاب (إيضاح الدلالة في عموم الرسالة للثقلين) کې ويلي دي: چې په مجموع الفتاوی جلد ۱۹ له ۹ مخ څخه تر ۶۵ مخ پورې، چې له مخکينی وينا څخه وروسته يې متن په لاندې ډول دی:
له همدې امله د معتزله و يوې ډلې لکه الجبائي، او ابوبكر الرازي او نورو د پيرياني کس په بدن کې د پيريانو له داخلېدو څخه انکار کړی او د پيريانو له وجوده يې انکار ندي کړی، که څه هم دا په منقول کې چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه را نقل شوي دي نشته، لکه د دې ښکاره کېدو په څېر، که څه هم دوی په دې کې خطا کاران شوي.
له همدې امله اشعري د اهل سنت والجماعت په مقالو کې يادونه کړې چې دوی وايي چې پيريان د مصروع شوي انسان په بدن کې ننوځي لکه څنګه چې الله تعالى فرمايلي:
(الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس)(هغه کسان چې سود خوري ؛ دوی به (له قبرونو نه) نه پاڅيږي مګر په شان د پاڅېدلو د هغه کس چې شيطان هغه په لېونتوب سره بدحواسه کړی وي)
[سورة البقرة، الآية: 275]،
عبدالله بن احمد بن حنبل وايي: ما خپل پلار ته وويل چې ځينې خلک ادعا کوي چې پيريان د انسان بدن ته نه ننوځي، هغه وويل:
اې زما زويه، هغوی دروغ وايي، هغه په خپله ژبه خبرې کوي او دا په خپل ځای کې څرګند دی.
او هغه - رحمه الله- په الفتاوی په 24 ټوک، 276-277 کې دا هم وويل چې متن يې دا دی:
د پيريانو موجوديت د الله په کتاب او د هغه د رسول -صلى الله عليه وسلم- په سنتو او د امت د سلفو او امامانو په توافق ثابت شوی دی، او همدارنګه د انسان بدن ته د پيريانو داخلېدل هم اهل سنت والجماعت د امامانو لخوا ثابت شوی دی.
الله - تعالی- فرمايلي:
(الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس)(هغه کسان چې سود خوري؛ دوی به (له قبرونو نه) نه پاڅيږي مګر په شان د پاڅېدلو د هغه کس چې شيطان هغه په لېونتوب سره بدحواسه کړی وي)
[سورة البقرة، الآية: 275]،
او په صحيح حديث کې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه نقل شوي دي:
(أن الشيطان يجري من ابن آدم مجرى الدم).(بېشکه شيطان د آدم اولاد کې د وينې د جريان په څېر حرکت لري).
عبدالله بن امام احمد بن حنبل رحمه الله فرمايي:
پلار ته مې وويل چې ځينې خلک وايي چې پيريان د مصروع شوي کس په بدن کې نه ننوځي، هغه وويل:
اې زويه هغوی درواغ وايي، هغه د هغه په ژبه خبرې کوي.
او هغه څه يې چې وويل يې يوه مشهوره خبره ده، ځکه چې سړی د صرعي (ميرګي) په ناروغی اخته وي هغه په داسې ژبه خبرې کوي چې په معنا يې نه پوهيږي،او په خپل بدن باندې سخته ضربه وهي، که چيرې اوښ پرې ووهل شي هغه باندې به ډېر لوی تاثير وکړي، لدې سره هم مصروع شوی (مېرګو والا) د وهلو احساس نه کوي، او نه د هغه خبرې چې هغه کوي، او ممکن چې مصروع شوی کس روغ سړی کش کړي او هغه غالۍ چې هغه پرې ناست وي له يو ځايه بل ځای ته کش کړي او ماشينونه له يوه ځايه بل ځای ته وړي او داسې نور شيان هم پېښيږي چې څوک يې شاهدان وي هغوی دغه خبره تاييده کړېده، چې د انسان په ژبه خبرې کوي، او د دې جسمونو حرکت ورکونکی د انسان پرته بل جنس دی.
او په مسلمانو امامانو کې داسې څوک نشته چې د مصروع (ميرګي لرونکی انسان) په بدن کې د پيري له ننوتلو څخه انکار وکړي، او څوک چې دا ردوي او ادعا کوي چې شريعت دا درواغ ګڼي، نو په حقيقت کې هغه د شريعت پر خلاف درواغ ويل شوي دي او په شرعي دلائلو کې يې د انکار لپاره هيڅ نشته. خبره يې پای ته ورسيدله.
او امام ابن القيم -رحمه الله- په خپل کتاب زاد المعاد في هدي خير العباد، جلد ۴، ۶۶-۶۹ مخونو کې ويلي، چې متن يې دا دی:
صرع (ميرګي) په دوه ډوله دي: د ځمکې له خبيثو ارواحو څخه صرع، او له بدو ګډ شوو څخه صرع، او دويم: هغه چې ډاکټران يې د علت او درملنې په اړه خبرې کوي.
ليکن د ارواحو صرع (ميرګي): د دوی امامان او عقلمن خلک دا مني او نه يې ردوي، او دوی دا مني چې د هغې بدو او خبيثو ارواحو درملنې پر ځای د غوره او نيکو ارواحو سره ترسره کيدلی شي، او د هغه اغيزې له مينځه وړل کيدلی شي، د هغه له کړنو څخه مخنيوی کوي او باطلوي يې، دا خبره بقراط په خپلو ځينو کتابونو کې بيان کړې او د صرع د درملنې ځينې طريقې يې ذکر کړي او ويلي يې دي:
دا يوازې د هغې صرعي (ميرګي) لپاره ګټه لري چې د اخلاطو او مادو له امله رامينځته شوي وي، او هغه صرع (ميرګي) چې لامل يې ارواح وي دغه درملنه د هغه لپاره ګټه نه رسوي.
او جاهل طبيبان، غورځېدلي او د ټيټې درجې لرونکي، او هغه څوک چې زنديقيت باندې پاتې کېدل فضيلت ګڼي، دوی د روح له صرعي څخه انکار کوي. دوی دا نه مني چې دا د مصروع شوي انسان په بدن اغيزه کوي او له دوی سره له ناپوهی پرته بل څه نشته، او دا چې په طبي صنعت کې هيڅ شی شتون نلري چې دا خبرې رد کړي، حس او وجود پردې باندې شاهدي ورکوي، او د دوی د باور راجع کول د اخلاطو او مرکباتو په ډېر والي سره ريښتيا دی ليکن په ځينو برخو کې، نه په ټولو کې. تر دې چې هغه وويل:
زنديقان ډاکټران راغلل او يوازې د اخلاطو د صرعي پرته يې بل څه ثابت نه کړی شول، او څوک چې د دې ارواحو او د هغو د اغيزو په اړه عقل او پوهه ولري د دې خلکو په ناپوهی او د عقل په کمزوی باندې به وخاندي.

د دې ډول درملنه په دوو شيانو ولاړه ده: يوه د مصروع شوي انسان لخوا او بله د علاج كوونكي لخوا، نو هغه څه چې د مصروع شوي انسان لخوا دي هغه د هغه د نفس قوت دی، او هغه په ريښتيا سره د ارواحو پيدا كوونكي ته ګرځېدل دي، او په هغه باندې صحيح ډول پناه غوښتل دي چې زړه او ژبه يې سره برابر سلا وي.
دا يو ډول جګړه ده، او جنګيالى له دوو شيانو پرته له خپل دښمن څخه د وسلې په مقابل كې مقاومت نه شي كولی: دا چې وسله په خپل ذات كې سمه وي، او دا چې مټ يې پياوړی وي، نو كله چې يو له دې دوو شيانو څخه شتون ونلري وسله به ډېره ګټه ونه لري، نو هغه حالت به څنګه وي چې دواړه شتون ونلري، او زړه يې ويجاړ شوی وي او په هغه كې توحيد، توكل، تقوا او توجه شتون و نلري، او وسله هم و نلري.
دويم د درملنې له اړخه، چې دا دواړه كارونه هم پكې وي، آن تر دې چې ځينو له درملنه كوونكو څخه بدې وينا سره بسنه كوي چې ورته وايي: (وځه ترې) يا وايي: (بسم الله) يا وايي: (لا حول ولا قوة إلا بالله) او پيغمبر -صلى الله عليه وسلم- به ويل:
(اخرج عدو الله أنا رسول الله).(د الله دښمنه ووځه، زه د الله رسول يم).
او ما زمونږ شيخ ليدلی چې مصروع شوي كس ته يو څوك ليږدوي هغه يې له روح سره خبرې كوي او ورته وايي: شيخ تاته ويلي چې ووځه، ځكه چې دا كار ستا لپاره روا ندی، نو مصروع شوی كس پاڅيږي او ښايي پخپله روح ته خطاب وكړي، او ښايي روح ګمراه كوونكی شيطان وي، نو هغه په وهلو سره راوباسي، نو مصروع شوی كس راويښيږي او درد نه احساسوي.
مونږ او نورو دا څو ځله ليدلي، تر دې چې هغه وويل:
لنډه دا چې، دا ډول صرع او د هغې د درملنې څخه يوازې هغه كسان انكار كوي چې د پوهې، عقل او معرفت څخه په لږه پيمانه برخمن وي.
او د خبيثه ارواحو د تسلط ډيره برخه پر هغه كورنی باندې وي چې د دين كموالی، او د زړونو او ژبو خرابوالی ورلري، د اذكارو، معوذاتو، نبوي او ايماني ځان ساتونكو ذكرونو څخه څه ونلري، نو خبيثه او ناوړه روح بې وسلې كس مومي او ممكن چې دغه كس لوڅ او بربنډ وي (جامې پر ځان ونلري) نو دا هغه باندې اغيزه كوي. د هغه - رحمه الله- مقصود پای ته وسيد.
هغه څه چې مو له شرعي دلائلو او د اهل سنت او جماعت او د فقهاوو د اجماع له مخې د انسان په وجود كې د پيري د داخلېدو د جواز په اړه ياد كړل، لوستونكو ته د منكرو د قول بطلان معلوموي. او شيخ على الطنطاوی دلته تيروتنه كړې چې له هغه څخه يې انكار كړی دی.
او هغه په خپلو خبرو كې وعده كړېده چې د حق لوري ته به راګرځي كله چې هغه ته لاربښوونه وشي، نو ښايي د هغه څه له لوستلو وروسته چې مونږ ورته اشاره كړې ده، حق ته راوګرځي. له الله څخه خپل ځان او هغه ته د لاربښونې او توفيق غوښتنه كوو.
له هغه څه څخه چې مونږ يې يادونه وكړه، دا هم معلوميږي څه چې د ندوة ورځپاڼې په خپله ګڼه كې په 14/10/1407هـ ، 8 مخ كې د ډاكټر محمد عرفان له قوله راخيستي چې د جنون (ليونتوب) كلمه د طبي ډكشنرۍ څخه لمنځه تللې ده، او د هغه ادعا چې د پيري ننوتل په انسان كې او د هغه په ژبه خبرې كول سل په سلو كې علمي تيروتنه ده.
دا ټول درواغ دي، كوم چې په شرعي مسائلو په نه پوهېدنې دلالت كوي او هغه څه چې د اهل سنت او جماعت د علماوو لخوا تاييد شوي دي.
كه دا خبره ډېرو ډاكټرانو ته ښكاره او معلومه نه وي، دا پدې دلالت نكوي چې دا څيز شتون نلري، بلكې دا د دوی له ستري ناپوهۍ پرده پورته كوي، كوم چې نورو علماوو چې هغوی ددين په مسئله كې په صداقت، امانتدارۍ او بصيرت باندې شهرت لري، بلكه پر دې باندې د اهل سنت والجماعت اجماع ده.
لكه څرنګه چې شيخ الاسلام ابن تيميه -رحمه الله- پدې اړه له ټولو علماوو څخه نقل كړی، او له ابو الحسن الأشعري څخه يې هم نقل كړی چې هغه د اهل سنت او جماعت څخه نقل كړی، او همدارنګه د علامه ابو الحسن الأشعري څخه : ابو عبدالله محمد بن عبدالله الشبلي الحنفي چې په ۷۹۹ هجري كې وفات شوی په خپل كتاب (آكام المرجان في غرائب الأخبار وأحكام الجان) كې په پنځوسم باب كې نقل كړي دي.
مخكې د ابن القيم رحمه الله په وينا كې وويل شو چې د ډاكټرانو مخكښان او عقل لرونكي خلک پدې باندې اعتراف كوي او هغه نه ردوي، بلكې دا خبره د جاهل، بې ارزښت او زنديقو ډاكټرانو لخوا رد شوې ده.
نو پوه شه ګرانه لوستونكيه او په هغه څه چې مونږ حقايق بيان كړي دې ټينګ اوسه، او په ناپوهه ډاكټرانو او نورو باندې مه دوكه كېږه، او نه په هغو كسانو چې بې له پوهې او بصيرت څخه په دې موضوع كې خبرې كوي ، او نه د جاهلو ډاكټرانو او ځينې معتزله بدعتيانو او داسې نورو په تقليد باندې مه دوكه كېږه، الله تعالى مرسته كوونكی دی.

پاملرنه

هغه څه چې مونږ د رسول الله -صلى الله عليه وسلم- له صحيحو احاديثو او د اهل علمو له قوله ذكر كړي دي، دا په ډاګه كوي چې پيريانو ته وينا، وعظ، نصيحت كول، او اسلام ته د هغوی رابلل، او د هغوی له طرفه د بلنې منل هغه څه سره مخالفت نه لري چې الله - تعالى- په ص سورت كې د سليمان - عليه الصلاة السلام - په باره كې اشاره كړې ده چې فرمايلي يې دي:
(رب اغفر لي وهب لي ملكا لا ينبغي لأحد من بعدي إنك أنت الوهاب)(ای زما ربه! ته ما وبخښه او ما ته داسې باچاهي راكړه چې له ما نه پس د چا لپاره هم مناسب نه وي، بېشكه هم ته ښه ډالې وركوونكی وې).
[سورة ص الآية: 35]،
په دې ډول د هغه په نيكی سره امر كول او له بديو څخه يې منع كول او د هغه وهل كله چې د وتلو څخه ډډه وكړي، دا ټول له پورتني آيت سره په ټكر كې ندي، بلكې دا د بريد كوونكي مخنيوی او د مظلوم سره د مرستې كول او امر بالمعروف او نهى عن المنكر څخه دي، لكه څرنګه چې د انسان سره ترسره كيږي.
په مخكې صحيح حديث كې رسول الله ﷺ فرمايلي دي:
(ذعت الشيطان حتى سال لعابه)(د شيطان ستوني باندې مې تر هغه وخته پورې زور كړ تر څو چې د هغه لاړې و بهېدلې)
د هغه - عليه الصلاة والسلام- په مباركي لاس باندې، او وې فرمايل:
(لولا دعوة أخي سليمان لأصبح موثقا حتى يراه الناس)،(كه زما د ورور سليمان دعا نه وای نو هغه به تړل شوی وای ترڅو يې خلک وويني).
او د مسلم په روايت د ابو الدرداء - رضى الله عنه - له حديث څخه چې رسول الله -صلى الله عليه وسلم- وفرمايل:
(إن عدو الله إبليس جاء بشهاب من نار ليجعله في وجهي فقلت: أعوذ بالله منك ثلاث مرات، ثم قلت ألعنك بلعنة الله التامة -فلم يستأخر- ثلاث مرات، ثم أردت أخذه والله لولا دعوة أخينا سليمان لأصبح موثقا يلعب به ولدان أهل المدينة)،(د الله دښمن ابليس د اور له شعلې سره راغی ترڅو يې زما پر مخ راواچوي، نو ما وويل: أعوذ بالله منك (زه له تا څخه الله ته پناه وړم) درې ځلې، بيا مې وويل: د الله په پوره لعنت سره تا باندې لعنت وايم -بيا هم شاته نه شو- درې ځلې، بيا مې غوښتل چې هغه ونيسم، نو په الله قسم چې زما د ورور سليمان دعوت نه وی هغه به تړلی شوی وی او د كلي ماشومانو به هغه باندې لوبې كولې).
او په دې معنا سره ګڼ شمير حديثونه، او همدارنګه د اهل علم خبرې شتون لري.

او هیله لرم هغه څه چې مونږ ذکر کړل د حق غوښتونکي لپاره پوره او قانع کونکی وي، او له الله څخه د هغه په ښکلو نومونو او لوړو صفتونو سره غوښتنه کوم چې موږ او نورو ټولو مسلمانانو ته د هغه د دین د پوهیدو او په هغه باندې د ثابت پاتې کیدو په اړه مرسته وکړي. او مونږ باندې ددې احسان وکړي چې په قول او عمل کې حق پیدا او عملي یې کړو، موږ او ټول مسلمانان دې د هغه څه څخه وساتي چې له علم پرته خبرې وکړو او له هغه څه څخه انکار وکړو چې د هغه په اړه پوهه نلرو، هغه ښه ساتونکی او قادر - ذات - دی.

وصلی الله وسلم علی عبده ورسوله نبینا محمد وعلی آله وأصحابه وأتباعه بإحسان.

فهرست

د جادو او غیب ویونکو د حکم په اړه پیغام
سریزه
د جادو او له غیبو څخه د خبر ورکولو حکم او هغه څه چې ورسره تړاو لري
پر خاوند باندې د ښځې سحر (جادو)
د ساحرانو او جادوګرانو څخه پوښتنه کول
هغه ولسي ډاکټر باندې درملنه کول چې پیریان کاروي
د جادو شرعي درمل
د انسان بدن ته د پیري د ننوتلو د حقیقت روښانه کول او هغه چا باندې رد کول چې لدې څخه انکار کوي
پاملرنه
فهرست